

Preek in de viering op 5 januari 2014 (Jes 60,1-6 en Mt 2,1-12)

We lezen vandaag twee bekende verhalen die eeuwen terug zijn opgeschreven. Ze zijn gedateerd misschien, maar niet achterhaald. Zelfs méér dan ooit actueel. Ja, zelfs van vitaal belang voor het nieuwe jaar waar we net aan zijn begonnen! Om te gaan ontdekken hoe deze oer-oude verhalen ons de weg kunnen wijzen in 2014, vat ik ze even samen.

Jesaja geeft in versluiserde woorden een soort voorproefje van het Kerstverhaal. Hij ziet een wereld in de greep van het donker; een volk dat wandelt in duisternis. En roept de mensen op om open te staan voor het licht dat komen zal. Want dat ís al verschenen boven hun hoofden. Jesaja ziet de menigte daar op af komen. Zelfs kónigen komen af op deze dageraad!

Mattheus vertelt over de drie wijzen uit het oosten die in Jeruzalem verschijnen. Daar vragen ze vazal-koning Herodes waar de pasgeboren koning van de Joden is. Omdat deze representant van de wereldlijke macht geen antwoord kan geven, volgen de wijzen een teken van hogerhand: het licht van een stralende ster boven hun hoofd. Díe wijst hen de weg naar de pasgeboren Jezus van Nazareth in de stal van Betlehem. De drie mannen hebben geschenken mee voor de nieuwe koning: goud, wierook en mirre.

Kostbare geschenken met symbolische waarde. Het goud als teken van wereldlijke macht. Het wierook voor goddelijke openbaring. En de mirre voor de gezalfde koning, de Messias. De drie geschenken hebben niet alleen in Jezus' tijd een bijzondere symbolische betekenis. Ook voor ons, in 2014, zullen ze cruciaal zijn!

Het goud verwijst naar de juridische afspraken die nodig zijn om onze parochie in de samenleving van mensen een plek te geven. Zo zullen de parochiebesturen in de komende tijd besluiten gaan nemen op het gebied van regionale samenwerking. Dit om de positie van de afzonderlijke geloofsgemeenschappen te beschermen.

Het goud in de zin van financiële middelen, vraagt momenteel heel nadrukkelijk de aandacht van ons parochiebestuur. Want geld maakt het mogelijk om de rekeningen te betalen voor verwarming, verzekering, onderhoud van de gebouwen en wat niet al. En evenzo om naast de vele onontbeerlijke vrijwilligers, ook enkele beroepskrachten aan de parochie te kunnen verbinden.

Méér dan ooit is uw bijdrage nodig om het kasboekje van de parochie kloppend te krijgen. Bij de wekelijkse collecte, en in de actie Kerkbalans die binnenkort van start gaat, doen we daarom de klemmende oproep om naar vermogen bij te blijven dragen.

Onze parochie kan niet zonder goud. Maar nog minder zonder wierook. Want dát is symbool voor de verbinding met God. De opstijgende rook wordt gezien als onze gebeden onderweg naar diens luisterend oor. En omgekeerd: de geur en de wolken die brandend wierook verspreidt, is teken van Gods aanwezigheid in ons midden.

Als het ons alleen maar om het goud zou zijn te doen, als we het wierook niet meer ontsteken, dan houden we op geloofsgemeenschap te zijn! Niet dat dat altijd zo eenvoudig en vanzelfsprekend is! Bijvoorbeeld als we veel tegenslag ontmoeten. En zéker als we weinig zien van het Goddelijk licht waarover Jesaja spreekt.

In het boek Exodus gaat het volk van Israël gebukt onder een slavenbestaan in Egypte. Goud hebben ze niet, geen enkele juridische macht. Ze kunnen alleen maar wierook aansteken door te bidden. Zo hoort God hen luid klagen over hun uitzichtloze bestaan. Hij openbaart zich, onder andere, als een vuur- en rookkolom die het volk de weg wijst uit de duisternis van de slavernij.

Soms voelen ook wij ons als geknechte dwangarbeiders. Bijvoorbeeld als in de duisternis van een aards machtsspel, het goud ons door de vingers dreigt te glijpen. Laten we dan, nét als de Israëlieten in Egypte, blijven kiezen voor de weg van het wierook, niet voor het goud. Niet voor het machtsspel. Maar voor vertrouwen in Gods openbaring in het licht dat de weg wijst uit elke duisternis.

Wat níet betekent dat we ons als een onschuldig lam naar de slachtbank moeten laten leiden. Want dát heeft slechts één iemand kunnen doen, als uitiem teken van Gods verbond met alle mensen. Dat is degene waar Jesaja over spreekt als het licht waar de volkeren op af komen. Hij, de pasgeboren koning van de Joden, waar de drie wijzen uit het Oosten naar komen zoeken. Jezus van Nazareth, die uiteindelijk onschuldig slachtoffer wordt van een aards machtsspel. Hij wordt veroordeelt en gedood. Maar verrijst na Pasen als Jezus Christus, de Messias, de Gezalfde. Zalven deed men in zijn tijd met mirre: het derde symbolische geschenk.

Om te kunnen bestaan heeft onze parochie goud nodig, en wierook. Zonder aardse middelen, en zonder de wil om de verbinding tussen hemel en aarde te koesteren, valt het geloof stil. Maar bovenal heeft een parochie mírre nodig. De Gezalfde als centrum van ons geloven.

Of in andere woorden: de macht van het goud ligt dicht bij die van donkere krachten. De macht van het wierook bij die van ware bevrijding. Wierook doet ons omhóóg kijken. Het doet ons opengaan voor het licht dat al verschenen is boven ons hoofd. Voor de mirre in ons leven: Jezus Christus.

Moge 2014 voor u allen een gezegend jaar worden. Een jaar vol van goud, wierook en mirre, zoveel als u dagelijks nodig heeft. Amen.